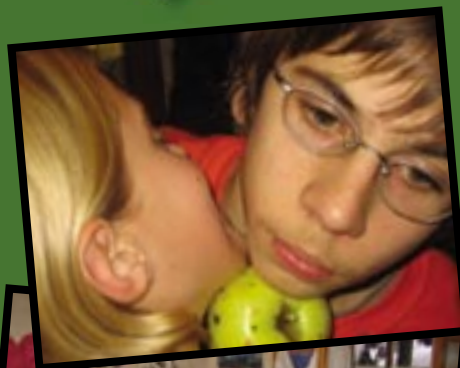

PATHFINDER

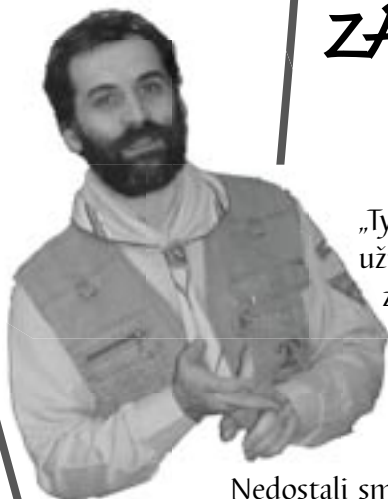
stránka 19

stránka 20

stránka 21

ZÁBAVA, ALEBO PROROCKÉ POVOLANIE?

„Ty sa ešte stále bavíš s deckami? A to už v cirkvi nemáš užitočnejšiu prácu?“ Tá otázka ma trochu zaskočila. Naozaj som sa musel zamyslieť. Najprv som chcel vytiahnuť nejaké dlhé fundované teologické zdôvodnenie, ale nakoniec som sa zmohol len na jedno slovo: „Nemám.“

Deti a mládež sú pre našu cirkev Božím darom. Nedostali sme ich len pre potešenie alebo pre zábavu, ale aby sme ich viedli k Bohu. Detská duša je veľmi tvárna, ako hrnčiarska hlina. Dočasu. Pracovať s ňou môžeme, len kým je mäkká a poddajná. Keď ju slnko vysuší a vypáli sa v peci, mohli by sme ju tlakom akurát tak rozbiť.

Modelovať detské srdce a pripraviť ho pre život, prebudiť v ňom vieru, to nie je hra. Je to veľmi dôležité poslanie. Je to šanca, ktorá sa už nikdy nevráti. Preto som veľmi vďačný Pánu Bohu za každého mladého človeka i dospeláka, ktorý venuje svoj drahocenný čas, aby vtláčil do detskej duše obraz dobrotivého Pána Boha práve v období, kým sa ešte dá tvarovať.

Často hovoríme, že naša cirkev plní prorocké poslanie v poslednej dobe. Plne s tým súhlasím. Rád by som však pripomenul, akým poslaním nás v čase pred príchodom Hospodinovho dňa poveril Pán Boh: „...obráti srdce otcov k synom a srdce synov k otcom, aby som neprišiel a nevalil na zem kliatbu!“ (Mal 4,6)

Venovať sa deťom a mládeži je teda viac než zábava alebo príjemne strávený voľný čas. Je to dokonca viac ako zborová služobnosť či povolanie, na ktoré je potrebné získať vodcovský dekrét. Je to skutočné prorocké poslanie! K tomu bola povolaná cirkev, ktorá hlása blízky druhý advent nášho Pána a Spasiteľa.

No povedzte, môže byť v cirkvi užitočnejšia práca?

STANO BIELIK

RETRO 2005 „DOBYTÍ MĚSTA“

Venku se setmělo a na naši schůzku začali přicházet první rodiče, kteří přivezli svoje děti na podzimní akci Východního větru Retro 2005 „Dobytí města“. Všichni, včetně mě, byli jistě plni očekávání, co nového a hlavně nečekaného nám tato akce přinese.

Nakonec se nás sešlo dvacet, včetně Kuchařky Lenky (všimněte si prosím velkého „K“, protože toto označení jí právem náleží), a tak to začalo. Co jsme všechno dělali, nedalo by se asi vtěsnat do těch několika řádků, které vám chci napsat. Jistě si ale dovedete představit, jak vypadá přejítí Jordánu v bazénu plném lidí či útěk před strážci zpět k Jozuovi po velmi, velmi mokřém trávníku. Ke cti akce musím napsat, že se nikdo nezranil, a to ani při velmi praktickém kázání Cvrčka.

Co mám ovšem na těchto chvílích nejraději, jsou večery, kdy se ještě spolu sejdem a máme čas na to, abychom si spolu zahráli několik neplánovaných her a prostě si byli blízko.

Budu se na vás opět brzy těšit.

Váš Koule

PÁR HÁDANEK PRO PROVĚTRÁNÍ HLAVY:

ZVÍŘATA HRÁLA NA SCHOVÁVANOU A PĚKNĚ SE NÁM POSCHOVÁVALA, NAJDEŠ JE?

Pan Kazda někdy přináší z lesa i hříby.

Pozdrav rána mám na jaře velmi rád.

Kost raka nijak neláká.

Velký pták mávl křídly Jirkovi přímo nad hlavou.

VIETE, KTO JE KATÁNI?

Asi túto hru väčšina z vás pozná a poznáme ju aj my, Bystričania, ale tento víkend sme ju hrali veeľmi dlhho. Neveríte? Tak si prečítajte, ako bolo na našej jesennej chate na Donovaloch.

Víkend ako každý iný, ale predsa iný.

Prežili sme ho na Donovaloch – na chate. V piatok večer sme oslávili narodeniny Maroša, Milana a Ľubky. Bolo to fajn :) Oslávenci dostali darčeky, sfúkli sviečky a všetci sme si pochutnali na skvelej torte. Celý večer bola na chate krásna atmosféra. Deň sme zakončili veľkou guľovačkou v snehu.

V sobotu doobeda sme diskutovali o škole, nadávkach, slušnosti a kresťanstve. Zamyslíte sa aj vy...

Ako kresťan dáva najavo, že je (správnym) kresťanom?

- Má iné názory ako ostatní,
- komunikuje na inej úrovni – iným spôsobom ako ostatní,
- má iný slovník,
- je dochvilný, má lepšie výsledky v škole???

Odpovede nechám na vás, len prezradím, že najviac sme sa hádali o tej dochvilnosti a výsledkoch v škole... a aj tak sme sa nedohodli. Každý má na túto tému iný názor, a tak sme sa rozhodli, že sa budeme navzájom rešpektovať.

A čo ten Katáni ???

Katániho sme hrali od soboty poobedia do neskorej noci ... fakt sme sa ani nič iné nestihli zahrať ... mafia, katáni, aj anarchista bol snáď každý aspoň raz.

Vám, čo túto hru nepoznáte, odporúčame, aby ste si ju zahrli – návod nájdete na www.pathfinder.sk v rubrike Hry.

V nedeľu sme dôkladne poriadili chatu, zbalili jedlo a rozlúčili sme sa. Väčšina z nás bola z Banskej Bystrice, ale mali sme medzi sebou aj niekoľko ľudí odinakiaľ.

Na chate, myslím si, sa všetkým páčilo a pravdaže sa tešíme na ďalšiu podobnú akciu.

NETOPIER

KOMU PATRÍ TVOJE SRDCE

je názov 7-dňového zimného tábora, ktorý sa začal na Donovaloch 25. decembra.

V teplučkej chate, zasypanej snehom, sme prežívali zážitky pri kalčete a hokeji. Bojovky v prírode, kde bolo 1,5 metra snehu, boli skutočné bojovky do vyčerpania. Sánkovanie, bobovanie, lyžovanie, „igelitový dopravník“ (zložený matrac v igelitovom vreci), ktorý bol hitom tábora. Nezabudli sme ani na dobrú stravu, ktorú sme si varili sami. Bolo úžasné, keď decká volali domov: „Mama, starká, ako sa varí paradajková polievka?“

„Komu patrí tvoje srdce?“ Jankovi, Marienke alebo ...? Vážne sme premýšľali nad tým, či máme miesto aj pre Pána Ježiša.

Lentilky – to bola záhada tábora. Načo máme všetci doniesť lentilky? Sobota ukázala, načo sú. No predsa na lentilkovú party! Lentilky boli všade, aj sme si zamaškrotili.

Bolo fajn a už sa tešíme na jarný tábor.

AHOJ ... PETROLEJ

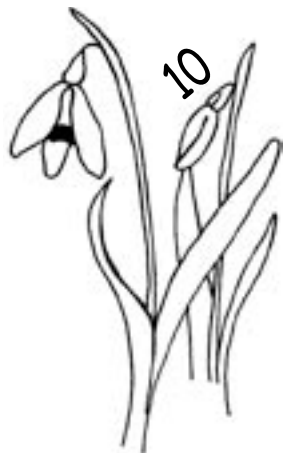
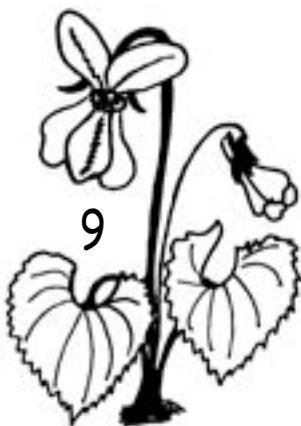
Ahoj, kamarádky a kamarádi,
 taky máte pocit, že se pomalu probouzí z nějakého zimní-
 ho spánku? Možná mi namítnete, že nejste medvědi. Ti pře-
 ce spí zimním spánkem! A ne lidi! Máte pravdu, ale přesto
 musím říct, že já se tedy začínám pomalu probouzet. Už se
 těším, jak shodím bundu, čepici a rukavice a odložím teplé
 sněhule a vyjdu ven, do přírody, uvidím kvést první kytky,
 pučet stromy a uvidím sluníčko! Dámy a pánové, sluníčko
 bude hřát! Jéééé.

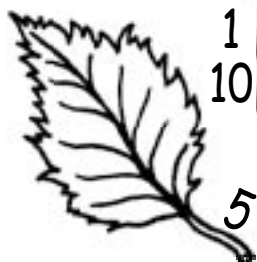
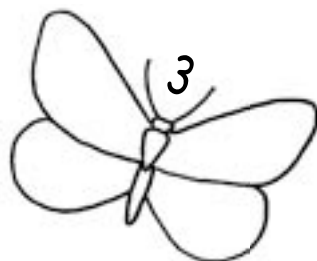
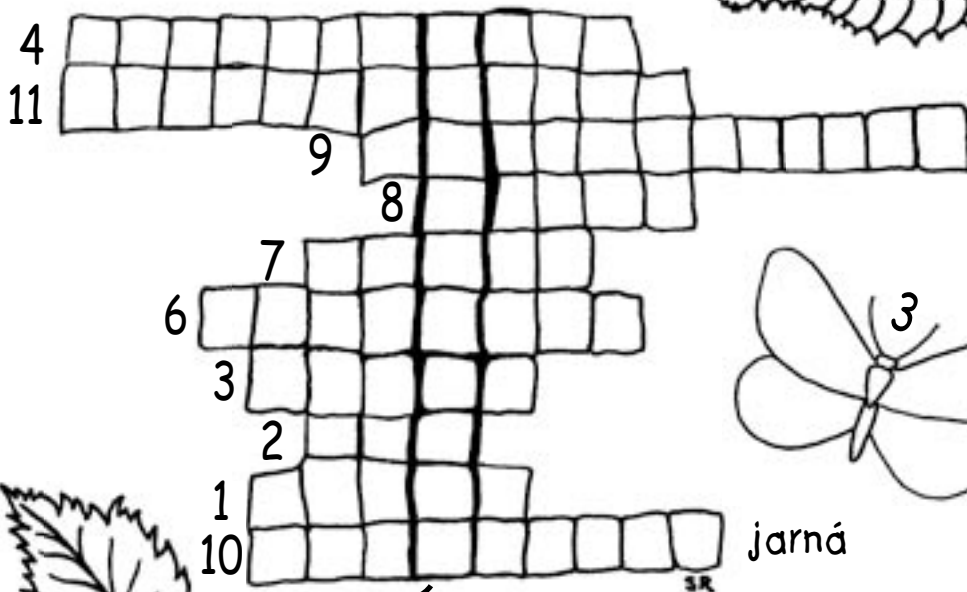
Nevím jak vám, ale mně už se docela stýská po pořádných
 výletech do přírody. Ale, počkejte! Musíme se připravit!
 Znáte dobře kytky, stromy a broučky či ptáčky, které můžete
 na jaře potkat?
 No to jsem zvědavá.

Vyhlašuji soutěž o nejlepšího znalce!

Kdo správně vyplní tuto tajenku, pošle mi správný výsledek
 a bude vylosován, vyhraje výbornou outdoorovou
 hru – Pétanque!

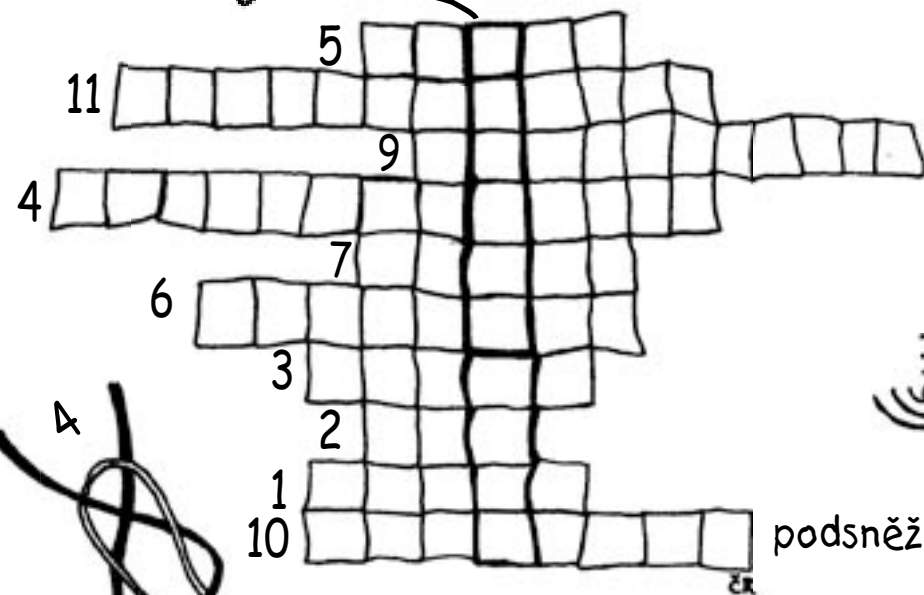
Tak pište, mailujte!

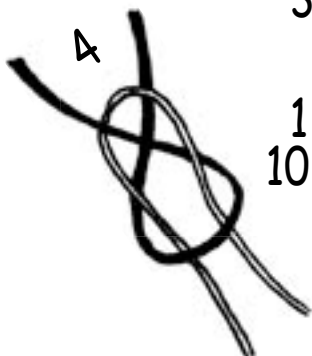

..., ale přijímají vodu skrz pokožku.

jarná

podsněžník

PŘÍBĚH O VELKÉM MUŽI

V Jeruzalémě se konal soud. Byl to velký případ a obžalovaný byl křivě obviněn. Svědecké výpovědi byly překrouceny a jeho slova vytržena z kontextu. Velcí mužové krajiny si obžalovaného předávali. Vyslechl si mnoho urážek, byl bičován a nakonec odsouzen na smrt.

Jeho zatčení bylo strašné. Byla to v podstatě zrada jednoho z jeho nejlepších přátel. Ostatní jej zpočátku bránili, ale nakonec ze strachu utekli. Ale ne všichni. Jeden, jmenoval se Petr, následoval zástup až na nádvoří. Už se setmělo a začal vát chladnější vánek. Na nádvoří hořel oheň, tak se šel ohřát k ohni. Jedna z žen ho poznala a vykřikla, že tento mladý muž je přítel zatčeného. Petr však zapřel. Ale ta žena nebyla jediná, která jej poznala. Ještě dva lidé v něm poznali přítele zatčeného, ale on znovu a znovu zapíral. V dálce zakokrhal kohout. A najednou si Petr vzpomněl na rozhovor, kdy mu jeho přítel říkal, že ho zapře. A on mu s takovou jistotou tvrdil, že to se nestane. Toto zjištění bylo strašné. Musel odejít...

Kdo byl ten obžalovaný?
Kam Petr odešel a co udělal?

(L 22)

Podrobnosti o Pathfinderu a o akcích najdete na internetových stránkách:

www.pathfinder.cz • www.pathfinder.sk

Redakce: Jana Zvonařová, Peroutkova 57, 150 00 Praha 5

e-mail: advent@pathfinder.cz, grafická úprava: Jan Dvořáček